

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ"

Διεύθυνση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ' • ΧΡΟΝΟΣ 28ος • ΤΕΥΧΟΣ 128 • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2003

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ

Καλά περάσαμε το καλοκαίρι. Διακοπές ευχάριστες είχαμε. Ξεχάσαμε τα προβλήματα μας με ξενύχτια στα καφενεία και με φιλικές συγκεντρώσεις. Μόλις όμως πάτησε ο Σεπτέμβρης και φάνηκαν τα πρώτα σύννεφα στη Λυρίτσα τις ειδυλλιακές μέρες τις διαδέχτηκαν ομίχλες και βροχές. Το χωριό άδειασε και σ' αυτό έμειναν μερικοί για να φυλάνε Θερμοπύλες.

Η πρώτη επίσκεψη του χιονιού στην Καλοσκοπή το έτος 2000.
(φωτό Μαριάννα Μαλεβίτη)

Εμείς που φύγαμε δεν συνειδητοποιούμε το έργο που προσφέρουν εκείνοι που μένουν για να διατηρούν ζωντανή την παράδοση και να προστατεύουν τα σπίτια μας.

Πόσο δύσκολη είναι η ζωή τους και ποιες ταλαιπωρίες τους περιμένουν όταν κλείσουν οι δρόμοι, κοπεί το ρεύμα, παγώσουν τα νερά και η μεταξύ τους επικοινωνία γίνεται με δυσκολία. Ευτυχώς που φέτος θα είναι κοντά τους ο ιερέας μας που θα χτυπά την καμπάνα και θα τους καλεί σε συγκεντρώσεις για την εκπλήρωση των θρησκευτικών τους καθηκόντων και έτσι θα γίνεται και κοινωνική σύναξη. Επίσης φέτος θα λειτουργήσει και η επιχείρηση του

Κώστα Παντελάκη και πιστεύουμε ότι θα παραμείνει ανοικτός και ο Ξενώνας του χωριού.

Όμως αυτά δεν είναι αρκετά. Η πολιτεία πρέπει να δείξει την παρουσία της. Ήδη η Νομαρχία ύστερα από πολλές ενέργειες που έχουν γίνει μας ενημέρωσε ότι θα κάνει τη γραμμογράφηση της κίτρινης γραμμής στο εσωτερικό οδικό δίκτυο του χωριού ώστε να διευκολύνεται τις ώ-

ρες της πυκνής ομίχλης η ορατότητα του δρόμου.

Πρέπει όμως η Νομαρχία, η Δημοτική μας Αρχή και το Τοπικό Συμβούλιο να μεριμνήσουν να είναι έτοιμα και να μπορούν να λειτουργήσουν τα εκχιονιστικά μηχανήματα, να υπάρχει επάρκεια αλατιού για να αντιμετωπιστούν τα ακραία καιρικά φαινόμενα που είναι συνήθη στο χωριό μας.

Όλα πρέπει να είναι έτοιμα και να μην τρέχουμε την τελευταία στιγμή και γίνεται δύσκολη η ζωή των ανθρώπων. Έτσι θα δείξουμε το ενδιαφέρον μας για αυτούς που παραμένουν τις δύσκολες ώρες του χειμώνα στο χωριό.

Αύγουστε, καλέ μου μήνα...

Ο φετεινός Αύγουστος ήταν πολύ καλός μαζί μας. Οι καύσωνες ήταν υποφερτοί και το δροσερό αεράκι της Γκιώνας ανακούφιζε τους πολλούς επισκέπτες της Καλοσκοπής και τους έκανε να περάσουν ένα υπέροχο καλοκαίρι.

Οι καλές λοιπόν καιρικές συνθήκες μας επέτρεψαν να χαρούμε το πανηγύρι της Αγίας Παρασκευής. Το τριήμερο από 25 μέχρι 27 Ιουλίου το

χωριό μας έζησε μια εορταστική ατμόσφαιρα. Δυστυχώς η εκκλησία μας τις εορταστικές αυτές μέρες στερήθηκε την παρουσία του ιερέα μας παπαΓιάννη Λευκαδίτη, ο οποίος ήταν ασθενής. Ευτυχώς ο παπαΧαράλαμπος Κουτρούμπας τον αντικατέστησε επαξίως και τον ευχαριστούμε θερμά. Επίσης καθόλη τη διάρκεια του 15Αύγουστου δεν μας άφησε χωρίς παρακλήσεις ή εσπερινούς.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Εξαιρετική επιτυχία είχαν οι εκδηλώσεις που είχαν προγραμματίσει οι Σύλλογοί μας για την περίοδο του Δεκαπενταύγουστου. Στις 13/8 ο πρόεδρος του Α.Ο.Κ. Χρήστος Ψωμακέλλης και ο Σταύρος Κολλύρης άνοιξαν τις γιορτινές εκδηλώσεις με ωραία δημοτική και λαϊκή μουσική στην πλατεία του χωριού. Στις 14/8 μετά τον εσπερινό και την αρτοκλασία στο προαύλιο του ναού της Ρούγας, ο Σύλλογος Λαμίας «Άγιος Γεώργιος», μας προσέφερε μια υπέροχη βραδιά με πολύ κέφι και χορό μέχρι τις πρωινές ώρες με ωραία δημοτική μουσική και το παραδοσιακό λουκούμι.

Ανήμερα της Παναγίας το απόγευμα έγινε ο αγώνας δρόμου των μικρών παιδιών του χωριού μας ο οποίος οργανώθηκε από τον Αθλητικό Όμιλο «Άγγελος Σίμος» και διεξήχθη με μεγάλη επιτυχία. Η βράβευση των πρώτων παιδιών έγινε από τις αρχές του χωριού μας στο γήπεδο του μπάσκετ που ήταν στολισμένο με πολύχρωμα μπαλόνια.

Το βράδυ της Παναγίας το γλέντι μεταφέρθηκε στην πλατεία του χωριού. Ο Σύνδεσμός μας «Αγία Τριάς» μερίμνησε για τη μεταφορά στην πλατεία καθισμάτων και τραπεζιών. Επίσης έφερε από τη Λαμία ορχήστρα με κυρίαρχο όργανο το

κλαρίνο. Η μουσική και τα τραγούδια ξεσήκωσαν τους χωριανούς που έστησαν τρεις σειρές χορού και όλοι μαζί θυμηθήκαμε τις παλιές καλές εποχές στο χωριό μας.

Αλλά και η νεολαία μας έκανε το δικό της πρόγραμμα με πολύ καλή οργάνωση. Στο χώρο της Αγίας Ελένης στο Κεφαλόβρυσο έβαλαν πλούσιο φωτισμό, διαμόρφωσαν όμορφα το χώρο, δημιούργησαν ένα πλήρες μπαρ και ο μουσικός εξοπλισμός του προέδρου τους Χρήστου Ψωμακέλη, προσέφερε πλούσια μουσική στις εκατοντάδες νέων παιδιών που συγκεντρώθηκαν.

Ευχάριστη ήταν για όλους μας η εκδήλωση που έγινε το βράδυ της Τετάρτης 20/8, την οποία προσέφερε η Νομαρχία Φωκίδας με ορχήστρα νέων από την Πάτρα που έπαιξε δημοτικά αλλά και λαϊκά τραγούδια και μας χάρισαν αξέχαστες στιγμές. Το κοινό ανταπέδωσε με πολλά χειροκροτήματα. Στην εκδήλωση παρευρέθηκε και ο φίλος του χωριού μας αντινομάρχης Γεώργιος Κατσαρέλης με τη σύζυγό του. Τον ευχαριστούμε για την προσφορά του.

Ήταν λοιπόν τυχεροί όσοι έκαναν τις διακοπές τους στην Καλοσκοπή και διαπίστωσαν ότι οι παραδόσεις μας είναι ζωντανές και η μια γενιά τις παραδίδει στην άλλη.

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΕΠΑΙΝΟΣ

Στο χώρο της πλατείας και του Ηρώου καθώς και κατά μήκος του δρόμου προς την αγορά είχαν φυτευθεί καινούρια δέντρα, λυγερόκορμα με πλατιά πράσινα φύλλα καθώς και λουλούδια τα οποία για να μεγαλώσουν και να μας δώσουν τον ίσκιο τους και την ομορφιά τους χρειάζονται τη φροντίδα μας.

Οι σημερινοί μας άρχοντες συνέδεσαν τους σωλήνες αυτόματου ποτισμού οι οποίοι όμως χρειάζονται και αυτοί παρακολούθηση και άνοιγμα του διακόπτη. Όλοι μας όμως περνάμε αδιάφοροι μπροστά τους. Ευτυχώς που το χωριό μας φαίνεται να μην έχει εμβολιασθεί από το μικρόβιο της αδιαφορίας. Δυο χωριανές μας γυναίκες η Βαία Αλεξίου και η Αθανασία Κολλύρη έδειξαν τη φροντίδα που δείχνουν για τα λουλούδια και τα δέντρα της αυλής τους και μέσα στο καυτό καλοκαίρι με τις υψηλές θερμοκρασίες δε σταμάτησαν το πότισμα των ωραίων αυτών δέντρων και λουλουδιών. Τους αξίζει ένας μεγάλος έπαινος.

Η υγεία του Ιερέα μας

Ξανά κοντά μας ο παπαΓιάννης Λευκαδίτης, γερός και δυνατός, ανέλαβε και εκτελεί κανονικά τα καθήκοντά του.

Να είσαι πάντα καλά παπαΓιάννη γιατί εμείς δεν ξεχνάμε όλα όσα έχεις κάνει για το χωριό μας στο σύντομο διάστημα που είσαι κοντά μας αλλά και όλα αυτά που έχεις ακόμα να προσφέρεις. Πάντα σιδερένιος

μαθήματα στην εξοχή

Η απόφαση του Διοικ. Συμβουλίου του Συνδέσμου μας να οργανώσει περιβαλλοντικά μαθήματα (τα οποία επαναλαμβάνονται με επιτυχία) για παιδιά 4-14 ετών τα τρία τελευταία χρόνια αποδείχθηκε πολύ ωφέλιμη για τα νέα μας βλαστάρια.

Φέτος μάλιστα το παρακολούθησαν με πολύ χαρά και ενδιαφέρον περίπου 50 παιδιά και η δραστήρια δασκάλα τους Δημητρούλα Νικοπούλου - Κολλύρη κατέβαλε μεγάλες προσπάθειες να φέρει τα παιδιά κοντά στη φύση με βασικό θέμα την οικολογία.

Στόχος μας είναι τα επόμενα χρόνια να ακολουθήσουν θέματα από τις ξεχασμένες λαϊκές παραδόσεις και πρακτικές.

Όλα αυτά βέβαια ότι θα είμαστε καλά και θα τύχουμε οικονομικής βοήθειας από τους γονείς και τους παππούδες των παιδιών. Γιατί η όλη μας προσπάθεια εκτός από κουραστική είναι και δαπανηρή.

Η δασκάλα Δήμητρα Νικοπούλου - Κολλύρη με μερικά από τα μικρά παιδιά που συμμετείχαν στα καλοκαιρινά περιβαλλοντικά μαθήματα. Η φωτογραφία πάρθηκε στον κήπο του Προέδρου από τον Νίκο Μαλεβίτση.

ΓΙΑ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

Συμμετέχουμε στη χαρά που ένιωσαν τα νέα παιδιά που πέτυχαν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και επιθυμούμε να δημοσιεύσουμε στο επόμενο τεύχος, τα ονόματά τους καθώς και τη σχολή που πέτυχαν. Γιαυτό παρακαλούμε τα ίδια, τους γονείς τους, αλλά και τους συγγενείς τους να μας τα γνωστοποιήσουν στα παρακάτω τηλέφωνα:

Γραφεία Συνδέσμου: 210 5238138 (λειτουργεί και ως φαξ), Βούλα Γρηγοροπούλου 210 3832638, Ανθή Καραγιάννη 210 7215032, Βίκυ Αλεξίου 210 8026166, Λάμπρος Αχλαδάς 210 2386672, Ανδρέας Χαμηλός 210 8011833 (λειτουργεί και ως φαξ).

ΘΕΡΙΝΑ ΝΥΧΤΕΡΙΑ ΣΤΗ ΡΟΥΓΑ

Τους θερινούς μήνες η Ρούγα, η πολυφημισμένη γειτονιά της Καλοσκοπής, πάντα στο προσκήνιο. Όλες οι ρουγιώτισσες χήρες και ελάχιστες παντρεμένες, κάθε βράδυ μαζεύονταν στον αυλόγυρο του Ιερού Ναού της Παναγίας κάτω από τα πλατάνια και δίπλα στις βρύσες με το γάργαρο νερό κι άρχιζαν το λακριντί που κράταγε ως τα μεσάνυχτα. Ανάμεσά τους και η εξαιρετική κ. Φιλίτσα Αλεξίου με την εκλεκτή επισκέπτριά της κ. Αθηνά, οι οποίες με την επιβλητική παρουσία τους προσέδιδαν ιδιαίτερη γοη-

τεία στην υπαίθρια εκείνη νυχτερινή βεγγέρα στην οποία επικρατούσε οικειότητα ανέφελη, αγάπη και χαρά.

Οι συμπαθέστατες κυρίες αφηγούνταν ιστορίες, περιστατικά και εμπειρίες από τον πολυτάραχο βίο τους, για τις αντίξοες, ή και τις ευχάριστες συνθήκες που επικρατούσαν στ' όμορφο χωριό τους στο οποίο ανάλωσαν όλη τους τη ζωή. Δεν παρέλειπαν τις εύθυμες περιπέτειες τα ανέκδοτα και τα χωρατά. Με τη σειρά επισκέπτονταν τα σπίτια τους και έπιναν το καφέ-δάκι του. Δοκίμαζαν και τα υπέ-

ροχα γλυκίσματα που παρασκεύαζαν μόνες τους και οι μέρες για τις καλές γειτόνισσες περνούσαν ευχάριστα. Η πέμπτη για τις Κουκουβιστιανές γυναίκες ήταν μέρα γιορταστική. Μαζεύονταν όλες στην καφετέρια του Παν. Σκούφου και διασκέδαζαν. Εκτός από τον καθευρωμένο καφέ τους γεύονταν και τα υπέροχα εδέσματα του πεντακάθαρου αυτού μαγαζιού.

Στις καλοκάγαθες ως άνω χωριανές μου εύχομαι υγεία, και του χρόνου να ξανασιμίζουν.

Φάνης Λευκαδίτης

ΝΙΚΟΣ ΓΟΥΛΑΣ:

Ο ΣΠΟΥΔΑΙΟΣ ΚΛΑΡΙΝΙΣΤΑΣ

(γαμπρός της Καλοσκοπής). Στις 23 Αυγούστου 2003 στην πανηγυρική εκδήλωση του Σκλήθρου στην οποία συμμετείχαν και Καλοσκοπίτες, ο Νικόλαος Γούλας με το μελωδικό του κλαρίνο σκόρπισε το κέφι και τη χαρά και οι πανηγυριώτες ξεφάντωσαν χορεύοντας ως τα ξημερώματα. Τον καλλιτέχνη που φέτος εμφανίστηκε ανανεωμένος του ευχόμαστε καλή πορεία. Φ.Λ.

ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΡΒΟΥΝΟΡΕΜΑ - ΟΙΝΟΧΩΡΙ

Με απόφαση του υπουργού Οικονομίας καί Οικονομικών εγκρίθηκε ποσό 500.000 € για την ασφαλτόστρωση του τμήματος του δρόμου Καρβουνόρεμα - Οινόχωρι. Επίσης με απόφαση του ίδιου υφυπουργού εγκρίθηκε ποσό 500.000 € για αποκατάσταση ζημιών του δρόμου Βρίζες - Μαυρολιθάρι. Πρέπει να ευχαριστήσουμε το νομάρχη κ. Ανδρίτσο όσο και το Δήμαρχο κ. Αθ. Μανανά για το ενδιαφέρον που έδειξαν για την έγκριση του ποσού αυτού ύστερα από τις έντονες διαμαρτυρίες μας.

Πιστεύουμε να συντομεύσουν οι διαδικασίες δημοπράτησης και ανάθεσης του έργου και να προλάβουμε να δούμε την ολοκλήρωσή του.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΟΔΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ

Το αυτοκίνητο κορνάρισε στην πλατεία του χωριού μας για πρώτη φορά το 1953. Από το χρόνο αυτό και μετά τμηματικά άρχισε η ασφαλτόστρωση των δρόμων τόσο της κεντρικής αρτηρίας όσο και οι διακλαδώσεις μέσα στο χωριό. Το 1972 έγινε επίστρωση με άσφαλο από την πλατεία μέχρι την Παναγία και ένα μεγάλο τμήμα προς το Στρογγυλό. Αυτή ήταν και η τελευταία κίνηση για τη βελτίωση του εσωτερικού οδικού δικτύου με αποτέλεσμα σήμερα να είναι σε πολύ κακή κατάσταση. Σε πολλά σημεία έχουν δημιουργηθεί σχισμές ή δε βατότητα προς το Στρογγυλό και τα Παπαδέικα συναντά συνεχή εμπόδια.

Πριν οι δρόμοι μας εγκαταλείψουν τελείως θα πρέπει να ληφθεί κάποια μέριμνα και σε κάποια από τα προγράμματα να συμπεριληφθεί και η ασφαλτόστρωση του εσωτερικού οδικού δικτύου.

Αδιαφορία για τα Νεώτερα Μνημεία μας

Τα δυο νεώτερα μνημεία της Εθνικής Αντίστασης του χωριού μας τα ενώνει μια κοινή μοίρα. Αυτή της εγκατάλειψης.

Και για την Αγία Τριάδα ο Σύνδεσμός μας φρόντισε για μια πρόχειρη περίφραξη του χώρου των πεσόντων και κάθε χρόνο δεν ξεχνάει την ηρωική θυσία των 32 παλλικαριών και με μια απλή συγκέντρωση ψάλλεται τρισάγιο και μνημονεύονται τα ονόματα των θυσιασθέντων.

Το μνημείο όμως που στήθηκε πάλι από το Σύνδεσμο το 1991 (πρόεδρος Κων/νος Τούμπας) για να τιμηθεί η μνήμη τεσσάρων επωνύμων (Λευτέρης Αβραμίδης, από Πειραιά, Αλεξ. Μήτσου, από Κόμνηνα Λοκρίδας, Θανάσης Δροσόπουλος από Αιδηψό, Παν. Τερζίδης από νέο Μοναστήρι Δομοκού, που τα ονόματά τους έφερε στην επιφάνεια ο Φίλιππος Τριανταφύλλου) και δυο ανώνυμων με δαπάνες του Συνδέσμου και συγγενών αυτών που θυσίασαν τη ζωή τους για την υπεράσπιση του χωριού μας κατά τη δεύτερη πυρπόλησή του από τα κατοχικά στρατεύματα στις 21.8.1944 το δέρνει η εγκατάλειψη από την ημέρα των εγκαινίων που έγιναν στις 18.8.1991.

Μέριμνα για ένα όμορφο περίγυρο έλαβε μονάχα το παλιό Κοινοτικό Συμβούλιο καί φύτεψε αρκετά δέντρα (ακακίες και κυπαρίσσια) το συνέδεσε με δίκτυο ύ-

δρευσης καθώς και οι χωριανοί μας Ευσταθία Βοξαλίδου, Απόστολος Χαμηλός, Εύθύμιος Χαμηλός, και Ιωάννης Βασιλείου έστησαν δίπλα στο μνημείο μια όμορφη πέτρινη βρύση για να πίνουν οι περαστικοί και να ποτίζονται τα δένδρα. Όλοι μας περνούσαμε από εκεί που πραγματικά είναι ένα στολίδι στην είσοδο του χωριού και για κάμποσα χρόνια φροντίσαμε να μην εγκαταλειφθεί. Με την πάροδο του χρόνου όμως άρχισε να μας καταλαμβάνει μια πρωτοφανής αδιαφορία. Κανείς δεν καθαρίζει τα δένδρα, κανείς δεν άνοιγε το διακόπτη να ποτιστούν στις ζεστές μέρες του καλοκαιριού. Το κακό όμως προχώρησε τις τελευταίες μέρες του Αυγούστου. Με κομμένη την ανάσα αντικρύσαμε ότι χέρια βανδάλων έβγαλαν το μένος τους σε έναν ιερό χώρο, σπάζοντας τη βρύση και προκαλώντας φθορές στη μαρμάρινη πλάκα. Δεν θέλουμε να πιστέψουμε ότι οι καταστροφές αυτές έγιναν από χωριανούς μας, ούτε από ανθρώπους που είχαν συνείδηση της ζημιάς που προκαλούσαν την ώρα της καταστροφής, πρέπει όμως και εμείς να παραδε-

χθούμε ότι το σύνδρομο της αδιαφορίας έχει γίνει κανόνας στην κοινωνική μας ζωή.

Όλοι ξέρουμε ότι η παλαιότερη κοινωνία του χωριού μας ήταν περήφανη και διατηρούσε σε πολύ καλή κατάσταση όλα τα μνημεία. Εχτισαν την πιο λαμπρή εκκλησία και στα παρεκκλήσια, φύτευαν τα κατάλληλα δέντρα. Έτσι έγιναν αιωνόβια τα πλατάνια της Αγίας Τριάδας και τα έλατα της Αγίας Ελένης. Ο Αγιάννης μπορεί σήμερα να είναι ερειπωμένος αλλά συστάδα των βελανιδιών που τον περιβάλλει μαρτυρεί του λόγου το αληθές.

Το νεώτερο όμως μνημείο που βρίσκεται στην είσοδο του χωριού μας είναι μια πράξη ηρωισμού των υπερασπιστών του και καλό είναι να φροντίσουμε έτσι ώστε να ξαναγίνει ζωντανό αυτό το κομμάτι του χωριού μας ώστε να μαθαίνουν και τα νεώτερα παιδιά την ιστορία του τόπου τους.

Από την τελετή των εγκαινίων του μνημείου
18.8.1991

φωτό: Νίκος Μαλεβίτσης

ΕΚΘΕΣΗ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ

Θέλοντας να τιμήσουν τη μνήμη της πυρπόλησης «ισοπέδωσης» και της θανάτωσης 140 ανδρών οι Ανωγιανοί της Κρήτης οργάνωσαν στις 13 Αυγούστου 2003 έκθεση ντοκουμέντων μαρτυρικών χωριών της χώρας μας.

Επειδή και το δικό μας χωριό έχει δυο φορές πυρποληθεί από τα γερμανικά στρατεύματα και με απόφαση της Πολιτείας έχει χαρακτηριστεί «**μαρτυρικό χωριό**» οι διοργανωτές ζήτησαν μέσω του κ. Δημάρχου μας Αθαν. Μανανά (είναι το μοναδικό του Δήμου μας) να συμμετάσχουμε με φωτογραφίες, ιστορικά κείμενα κ.λπ. σχετικά με

την πυρπόληση. Φωτογραφίες δυστυχώς στη δύσκολη εκείνη εποχή δεν έχουν τραβηχτεί. Ούτε αντίγραφο της διαταγής πυρπόλησης (ίσως βρεθούν από την έρευνα των Γερμανικών Αρχείων από ιστορικούς ερευνητές). Στείλαμε όμως ιστορικά κείμενα των διανοουμένων Τάκη Λάπα, Γιώργου Χασιακού, Χρήστου Μαλεβίτση που έχουν μάλιστα δημοσιευθεί στην εφημερίδα μας.

Οι οργανωτές της έκθεσης μας δώρησαν cd του Λουδοβίκου των Ανωγείων μέσα στο οποίο υπάρχει και το παρακάτω συγκινητικό τραγούδι.

Ω! Παναγιά μου Ανωγειανή

*Πρώτα χαλάσαν το σκολειό
και κάψαν τα θρανία
και τα παιδιά μας πήγανε
εις τα οικοτροφεία*

Πρώτα σκοτώσαν το Σκουλά
καιτέ τον αρχηγό μας**
κι ύστερα βάλαν τη φωτιά
και κάψαν το χωριό μας.*

*Ω! Παναγιά μου Ανωγειανή
πού' σουν αυτή την ώρα;
Όταν εβάλαν τη φωτιά
στα ξακουσμένα Ανώγεια,*

*Έρθαν το' Αιγύπτου τα πουλιά
για να παραθερίσουν
στ' Ανώγεια δεν εβρήκανε
τοίχους, φωλιές να χτίσουν.*

*Μα το νερό της λησμονιάς
θα πιούμε με το γάλα
να τα ξελησμονήσωμε
τα πάθη τα μεγάλα.*

*Θα 'ρθει εκείνη η εποχή**
που πεθυμούμε όλοι
μα τα καλύτερα δεντρά
λείπουν απ' το περβόλι.*

*Ω! Παναγιά μου Ανωγειανή
πού' σουν αυτή την ώρα;
Όταν εβάλαν τη φωτιά
στα πονεμένα Ανώγεια.*

Στο ξενοδοχείο «**ΡΑΔΙΟΝ**» στα **Καμμένα Βούρλα** φιλοξενήθηκαν από την «Επιμελητεία του Αντάρτη» τα εξήντα παιδιά του χωριού μας μετά την πυρπόληση των σπιτιών του χωριού μας 1944-1945.

(Φωτό : Β. Γρηγοροπούλου, Αύγουστος 2003)

* Σε μας πρώτα σκοτώσαν τον Ευθύμιο Μώρη (Μαλαμούλη). Παρακαλούμε τους οικείους να μας στείλουν φωτογραφία του, αν υπάρχει.

** στίχος Αγνώστου

η Φυγή στα Βαρδούσια

(Βιώματα παιδικά, όπως διατηρήθηκαν –ίσως ελαφρά παραμορφωμένα– στη δική μου μνήμη, για σχεδόν 60 χρόνια. Άλλοι επιζώντες, ασφαλώς θα έχουν κάτι να προσθέσουν, ή να διορθώσουν. Ο καθένας ό,τι και όπως το θυμάται. Κατά βάση, όμως, παραμένει ίδιο αυτό το χρονικό, τ' αφέχαστο).

Νίκος Ι. Δανιήλ

Μέρος Α'

1944. Ο Αύγουστος στο τέλος του. Σε λίγο το ρουμελιώτικο τοπίο θ' άλλαζε όψη. Τα πράσινα φύλλα στις κυδωνιές, τις κερασιές και στα πλατάνια, θα γινόντουσαν κίτρινα και καφετιά, θάπεφταν χάμω σε σωρούς, παρασυρμένα απ' τον άνεμο.

Η Κουκουβίστα, εκεί ψηλά αγνά-ντια στη Γκιώνα, περήφανη κι αγέρωχη μέσα στη μιζέρια της, ετοιμαζόταν να περάσει έναν ακόμα δύσκολο κατοχικό χειμώνα.

Στα καμποχώρια –στη Γραβιά και στα Καστέλλια– οι Γερμανοί από τα φυλάκιά τους караδοκούσαν. Ήθελαν να χυμήξουν κατά πάνω, να σπείρουν όλεθρο στα χωριά και στους αντάρτες, για όσες νίκες είχαν υποστεί από τους τελευταίους. Ήξεραν καλά πως το εγχείρημά τους αυτό, αν το αποτολμούσαν, θα ήταν πολύ δύσκολο. Τα μέρη δύσβατα ως και απρόσιτα. Και οι αντάρτες, λεβέντες που μάχονταν με αυτοθυσία. Οι Γερμανοί, ωστόσο, άρχισαν να διαβλέπουν και το δικό τους τέλος, την ήττα. Και το πληγωμένο θηρίο, όπως είναι γνωστό, δαγκώνει περισσότερο. Έτσι, λοιπόν, ένα βράδυ...

Ένα απόγιομα ο πατέρας μου γύ-

ρισε νωρίς από τα μαγαζιά. Φώναξε τη μάνα και της είπε να ετοιμάσει ό,τι ρούχα και τρόφιμα είχαμε. Θα φεύγαμε απ' το Μύλο, κάτω στο ποτάμι που μέναμε. Οι Γερμανοί, καθώς είπαν οι σύνδεσμοι, όπου νάταν θα πλάκωναν με άγριες διαθέσεις. Είχαν εντολή να κάμουν εκκαθαριστικές επιχειρήσεις σε όλα τα χωριά της Ρούμελης, να χτυπήσουν το δαίμονά τους, τ' αντάρτικο. Ο ίδιος, πήρε ένα τσαπί κι έσκαψε στα γρήγορα ένα λάκκο σ' έναν όχτο παρακεί με μπόλικά βάτα. Ύστερα παράχωσε εκεί μέσα ό,τι χρήσιμο πράμα είχαμε και δεν μπορούσαμε να το κουβαλήσουμε. Άπλωσε τα βάτα στο νιόσκαφτο χώμα και πρόσταξε, καθώς βασιλευε κι ο ήλιος πάνω στη Λειρίτσα:

— Πάμετε κι ο Θεός μαζί μας! Πάρτε και τις κατσικούλες μας.

Ζαλικωμένοι με διάφορα πράματα, η μάνα κι εμείς τα παιδιά –του λόγου μου, ο Βασίλης κι η Ασημούλα– περάσαμε πλάι στο πέτρινο γιοφύρι κι ανηφορίσαμε το μονοπάτι, σιμά στο ρέμα, κατά τον Τροχό, ύστερα στα Πριοβολεία χωράφια και στου Αλεξίου το μύλο.

Γλιστρούσαμε στα όχτια από το βαρκό και τις γλύνες και τα χεροπόδαρά μας καρουλιάζονταν από τις

τσουκνίδες. Τ' αγκάθια από τα βάτα μας κεντούσαν ανελέητα.

Καμιά φορά, νύχτα πια χωρίς φεγγάρι, φτάσαμε στο Κεφαλόβρυσο. Κάτω από τα ψηλά ελάτια ακούγονταν ψίθυροι. Είχαν φτάσει εκεί κι άλλοι χωριανοί, όσοι δεν τράβηξαν για τις σπηλιές στο Μέγα Ρέμα, ή στην Τράκα ή αλλού. Ήταν όλοι φοβισμένοι. Ο εχθρός που ερχόταν είχε μανιάσει. Αν μας έπιανε, δεν θα έδειχνε κανένα έλεος για μας, είμασταν σίγουροι γι αυτό.

Ο πατέρας, θυμάμαι, μας πήγε για σιγουργιά λίγο πιο πάνω απ' την πηγή του Κεφαλόβρυσου, σε μια μικρή σάρα με κοφτερές γκριζες πέτρες αλλά και μπόλικες φτέρες. Εγώ έσερνα με προσοχή τα πόδια μου, προχωρώντας διερευνητικά, μπας και πέσω μέσα σε κάνα κάρκανο. Οι κάρκανοι, είχε πει ο πατέρας μου, ήταν κάτι απύθμενες τρύπες στη γη, που δεν φαίνονταν απ' τα χορτάρια κι όποιος έπεφτε μέσα τους χανόταν στα βάθη. Στη σκέψη και μόνο, μ' έπιανε σύγκρυο.

— Εδώ θα πλαγιάσουμε τούτη τη νύχτα, είπε ο πατέρας.

Κρυμμένος καλά μέσα στις φτέρες, αλλά με τη ράχη μου πάνω στις μυτερές πέτρες, σαν το φακίρη,

προσπαθούσα να μετρήσω τ' άστρα του απέραντου ουρανού, πάνω από τις Βρύζες. Έπιασε κι ένα αγιάζι εκεί στην κόχη της σάρας που κρυβόμασταν, αλλά η κούραση που μας ταλάγιζε το κορμί, βάρυνε και τα βλέφαρά μας. Ο ύπνος ήρθε ως λυτρωτής.

Ξύπνησα το πρωί από το βέλασμα των κατσικιών μας. Ο ήλιος έσκαγε μύτη κατά τον Αη Λια της ψηλής Ράχης.

— Πρέπει να βιαστούμε! είπε ο πατέρας. Αυτοί οι άτιμοι θα πάτησαν κιόλα στην Κουκουβίστα.

Πέρα, μακριά ακούγονταν υπόκωφοι κρότοι. Οι αντάρτες έδιναν μάχη. Όπως κινήσαμε να φύγουμε μαζί με άλλους χωριανούς, εκεί στο πλάτωμα στις Βρύζες, λίγο πριν από τον Καναλάκη, ξάφνου άρχισαν να καταφτάνουν τα στούκας σαν τις λυσσασμένες σφήκες, απάνω, καταπάνω στα κεφάλια μας.

— Πέστε κάτω! πέστε κάτω! καλυφτείτε! ακούστηκαν φωνές. Θα μας σκοτώσουν πανάθεμά τους!

Τσακιστήκαμε να τρυπώσουμε κάτω από κέδρα, πουρνάρια, έλατα.

Μείναμε έτσι κάμποση ώρα, γιατί αυτά τα ερμάδιακ' τ' αεροπλάνα έρχονταν και ματάρχονταν πεισματικά. Άμα καταλάγιαζε ο αχός τους —τράβηξαν ψηλότερα για Μαυρολιθάρι, για Αρτοτίνα και ποιος ξέρει για που αλλού— σηκωθήκαμε δειλά, δειλά, και συνεχίσαμε την πορεία μας. Πού πηγαίναμε όμως; Μακάρι να ξέραμε κι εμείς! Απλά φεύγαμε.

Θα πρέπει να πήραμε το δρόμο για τη Δρέμισσα κι από κει φτάσαμε στη Στρώμη.

Επειδή τα τρόφιμα ήταν λιγοστά και το ψωμί έλειπε ολωσδιόλου, έγινε πρόταση από τους χωριανούς μας που βρέθηκαν εκεί να ψήσουμε ψωμιά με τ' αλεύρια που είχαμε μαζί μας και μετά να τα μοιραστούμε.

Οι γυναίκες ανασκουμπώθηκαν, ζύμωσαν και φούρνισαν τα ψωμιά σ' ένα στρωμνίτικο φούρνο.

Προτού καλά καλά ψηθούν τα ψωμιά, έφτασε μια πληροφορία, πως τάχα οι Γερμανοί πλησίαζαν από τη Δρέμισσα.

Ο κόσμος, αλαφιασμένος, έκαμε να φύγει κατά τη Συκιά και τον Κονιάκο. Σε λίγο, άλλη πληροφορία έκανε λόγο πως έρχονταν από το Λιδωρίκι.

Μέσα σ' αυτή τη σύγχυση, κανένας δεν ήξερε τι να κάνει και που να πάει.... Τότε, ο πατέρας πήρε μιαν απόφαση:

— Εσείς, είπε σε μας τραβάτε κατά την Απάνω Μουσουνίτσα. Εκεί σταθείτε και καρτεράτε μας. Η Ασημούλα ας μείνει μαζί μου να με βοηθήσει. Μόλις ψηθεί το ψωμί, θα το πάρουμε και θα ρθούμε να σας βρούμε. Φευγάτε!

Βάλαμε φτερά στα πόδια, περάσαμε από μέρη αδιάβατα, πρωτόγνωρα για τα παιδικά μου μάτια —δεν ήμουν καν έξι χρονών— και φτάσαμε το βράδυ στη Μουσουνίτσα. Περιμέναμε μάταια να φανεί ο πατέρας με την αδερφή μου. Εκείνοι οι χωριανοί που μας είχαν ακολουθήσει —ανάμεσά τους ήταν και ο αδερφός της μάνας μου, ο μπάρμπα Γιώργος ο Καρφής, αλλά κι ο πρωτοξάδερφός της ο Θανάσης ο Κατσάνης— υποστήριζαν πως ήταν πολύ επικίνδυνο να περάσουμε τη νύχτα μας μέσα στο χωριό. Έπρεπε να βγούμε απ' αυτό να ν' ανηφορίσουμε στα Βαρδούσια. Να κρυφτούμε. Μόνο έτσι θάμασταν πιο ασφαλείς. Υποκύψαμε στη θέληση των πολλών και χωρίς τον κύρη μας, χωρίς ψωμί, σέρνοντας τις κατσιέκες μας, πήραμε ένα δρόμο δασικό, ένα παράξενο μονοπάτι, ίσια πάνω, κόντρα στο βουνό. Άλλοτε σκοντάφτο-

ντας, άλλοτε πέφτοντας, καθώς πλάκωνε πυκνό το σκοτάδι, φτάσαμε κάποτε σ' ένα μέρος, μια ραχούλα, με πλάτωμα κάργα στις μεγάλες φτέρες και μια βρυσούλα με νερό. Γύρω γύρω πανύψηλα ελάτια — τα τελευταία σχεδόν. Από κει και πάνω το βουνό ήταν караφλό, κατάγυμνο, μόνο βράχια. Εκεί είχε κι ένα εκκλησάκι. Θαρρώ τον προφήτη Ηλία.

Με την σκέψη στους δικούς μας που έμειναν πίσω, χωρίς να ξέρουμε τι απόγιναν, με την αγωνία να πλανιέται, ξαπλώσαμε και πάλι μέσα στις θεόρατες φτέρες. Η εξάντληση μας σφάλισε θέλοντας και μη τα μάτια.

Τότε είδα ξανά το όνειρο εκείνο που μου τάραζε συχνά τον ύπνο και μ' έσκιαζε πολύ. Είχα, λέει φτερά, και πέταγα πάνω σε ισιώματα που καταλήγανε σε αβυσσαλέους γκρεμούς. Πέταγα μια ψηλά, μια χαμηλά κι όλο νόμιζα πως θα γκρεμοτσακιστώ. Μα δεν ήταν μοναχά αυτό. Είχα κι άλλη αγωνία. Κάποιος κακός άνθρωπος έτρεχε από κάτω μου και κάθε φορά που χαμηλώνω προσπαθούσε να με πιάσει απ' το ποδάρι, να με τραβήξει. Από τη λαχτάρα που είχα μέσα στον ύπνο μου, έδωσα μια γερή κλωτσιά και στον αδερφό μου το Βασίλη, που κοιμόταν δίπλα μου.

— Τι τσινάς έτσι, μωρέ; διαμαρτυρήθηκε εκείνος. Με ξύπνησες!

Ξύπνησα κι εγώ. Ο εφιάλτης πέρασε. Σε λίγο, με ξαναπήρε ο ύπνος. Με το ρόδισμα της αυγής κι ενώ μας κοιτάζαν περίεργα μέσα από τα φυλλώματα κάτι σκιουράκια που τους ταραξάμε την ησυχία τους, αρχίσαμε το νέο γολγοθά μας. Έπρεπε να φτάσουμε ψηλά, κατάκορφα. Μπροστά μας, απότομες σάρες και γκρεμίλες. Κι αυτές έπρεπε να τις νικήσουμε, για να επιβιώσουμε. Τα λιθάρια, γλιστερά, κοφτερά, αστήρι-

χτα, φεύγανε κάτω από τα ποδάρια μας και κατρακυλούσαν με θόρυβο στα βάραθρα. Και σαν μην έφτανε αυτό έκαναν πάλι την εμφάνισή τους τα καταραμένα εκείνα στούκας. Κοκκαλώσαμε γι' αρκετή ώρα στο γκρεμό, γίναμε ένα με τις πέτρες. Αν μας έπαιρναν χαμπάρι, θα μας θέριζαν.

Μεσημέριασε πια, όταν φτάσαμε στην κορφή του βουνού. Στην κακοτράχαλη ραχοκοκκαλιά των Βαρδουσίων Ορέων. Γύρω μας γύμνια, απόλυτη γύμνια. Μονάχα βράχοι, ορθοί –σαν φυτευτοί– βράχοι. Γκρίζοι βράχοι, πούμοιαζαν σαν απολιθωμένα μνήματα. Πουθενά δέντρο, ένα πράσινο φυλλαράκι έστω. Τίποτα! Κι εδώ παρά με το Θεό, έπρεπε να μείνουμε κρυμμένοι. Και νηστικοί. Ως τότε, όμως; Κύριος οίδε!

Ο καιρός φαινόταν πως πήγαινε να χαλάσει. Μαύρα σύννεφα μαζεύ-

ονταν κατά τη μεριά των Ακαρνανικών βουνών κι όλο πλησίαζαν. Λόγω του υψόμετρου, οι νύχτες μας δεν θα ήταν άνετες. Το κρύο, ήθελε φωτιά. Κι αυτή, ήθελε ξύλα. Μα, που να τάβρεις τα ξύλα σε τούτο το αφιλόξενο γυμνό βουνό! Ξαμολυθήκαμε, θυμάμαι, με τον αδερφό μου, το Θανάση το Μαλιβίτση, το Δημήτρη τον Κυρίτση κι άλλα χωριανά αγόρια και μαζέψαμε τη μόνη καύσιμη ύλη που υπήρχε σ' εκείνο του μέρος: Μούσκ'λα των βράχων! Χρυσοπράσινα βρύα. Μόνο τέτοια.

Με το λίγο γάλα των κασικιών προσπαθούσαμε να ξεγελάσουμε τη λίμα μας. Όλη την ώρα φέρναμε στο νου τον πατέρα και την αδερφή μας. Άραγε τι απόγιναν; Τους πιάσανε; Ζούσανε, ή Παλεύαμε ν' αποδιώξουμε απ' το νου μας τις φαρμακερές σκέψεις. Η μάνα μας όλο θλιβόταν κι αναστέναζε. Κι έσφιγγε τα

πικρά της χείλια που γίνονταν μια ίσια γραμμή.

Περάσαμε και την πρώτη μας νύχτα πάνω στο βουνό. Ξεπαγιάσαμε. Το άλλο πρωί, η μάνα μου πήρε τον αδερφό μου και μαζί με τους άλλους χωριανούς, είπαν να πάνε ίσαμε το χωριό που μισοφαινόταν μακριά στο βάθος τους Πενταγιούς, να γυρέψουν κάτι που να τρώγεται, στην ανάγκη να το ζητιανέψουν.

Εμένα η μάνα μ' άφησε μονάχο στην ερημιά. Και για να μη βραχώ, επειδή ερχόταν μια μπόρα, με φόρτωσε με κουκούλωσε με ό,τι είχε και δεν είχε σε ρούχα, με αποτέλεσμα να κοντέψω να σκάσω. Έφταιγε το βάρος; Ή μήπως η αδυναμία μου;

Η μάνα γύρισε φυσικά άπρακτη, με άδεια χέρια, καθώς και οι άλλοι. Οι άνθρωποι στη Βοσνίτσα λιμοκτονούσαν το ίδιο με μας.

(το β' μέρος στο επόμενο τεύχος)

Εκστρατεία για το τσάι του βουνού

Το «σήμα κινδύνου» εκπέμπεται από τους κατοίκους της Συκαμινέας Ελασσόνας και το σύλλογο των «Απανταχού Σκαμνιωτών» οι οποίοι ζητούν την προστασία, τη φύλαξη και τη διάσωση αυτού του φυτού που τόσο απλόχερα δώρισε στα βουνά μας η φύση. Σύμφωνα με τον πρόεδρο του συλλόγου κ. Τσιαπάλη, μέσω των αναπτυξιακών προγραμμάτων του ΠΕΠ Θεσσαλίας καταβάλλεται προσπάθεια για κατοχύρωση του προϊόντος αυτού, διαφύλαξη, έλεγχο της συλλογής και αξιοποίησής του. Παράλληλα ξεκίνησε εκστρατεία ενημέρωσης για τον τρόπο συλλογής του, ώστε όσοι το μαζεύουν κυρίως τον Ιούλιο και τον Αύγουστο, που είναι και η εποχή της ανθοφορίας του, να μην το ξεριζώνουν και το καταστρέφουν. «Σκοπός μας είναι να δημιουργήσουμε στη Σκαμνιά ένα εκθετήριο, όπου θα παρουσιάζουμε το προϊόν αυτό καθιερώνοντας παράλληλα και γιορτή του τσαγιού για ευαισθητοποίηση των πολιτών».

Το παραπάνω κείμενο από την εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος» 5.9.2003, έρευνα Δημήτρης Χατζηευθυμίου. Αυτά όσο αφορά το τσάι του Ολύμπου. Τα ίδια όμως συμβαίνουν και στα δικά μας βουνά. Το ωραίο αυτό αρωματικό και φαρμακευτικό φυτό (καθώς και η ρίγανη στην οποία συχνά αναφερόμαστε) κινδυνεύουν να πάψουν να υπάρχουν από την αλόγιστη περισυλλογή τους. Οι καλοκαιρινοί μάλιστα συλλέκτες του τσαγιού που φέτος ήταν αρκετοί και έφτασαν σε υψόμετρο 1.000-2.000 μ. στο Μακρυλάκωμα και την Παλιοβούνα μας βεβαίωσαν ότι ο μεγάλος κίνδυνος για την οριστική εξαφάνιση του τσαγιού προέρχεται από την βοσκή των ζώων. Θα παρακολουθήσουμε με ποιο τρόπο προτίθεται να παρέμβει το αρμόδιο Υπουργείο ώστε να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα αξιοποιώντας τις προτάσεις του Συλλόγου Σκαμνιωτών.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Μπάμπης Καραμανώλης** και η **Λένα Λευκαδίτη** (τέκνο του ιερέα μας παπαΓιάννη Λευκαδίτη) στις 3 Ιουλίου 2003 απέκτησαν το τρίτο τους παιδί που είναι κοριτσάκι.

— Ο **Λεωνίδας Βλαχόπουλος** και η **Ευθυμία Δανιήλ** (Λιούγκα) στις 22.8.2003 απέκτησαν το δεύτερο παιδάκι τους που είναι κοριτσάκι.

— Ο **Γεώργιος Ν. Δανιήλ** και η συμβολαιογράφος **Αλεξάνδρα Α. Τούμπα** στις 22.7.2003 απέκτησαν το πρώτο τους αγοράκι.

Να ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Τρεις γενιές Κωστούραιων (απόγονοι του Παναγιώτη Κοστούρου) ο Χαράλαμπος, η Ζωή, ο Μήτσος, η Μαρία, η Ανθούλα με τα παιδιά τους και τα εγγόνια τους συγκεντρώθηκαν στις 31.8.2003 με την ευκαιρία της βάπτισης της κόρης του **Ταξιάρχη** και της **Γιολάντας Παπακωνσταντίνου** (κόρη του Μήτσου) που έγινε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής. Το μυστήριο τέλεσε ο παπαΧαράλαμπος Κουτρούμπας και οι προσκεκλημένοι που ξεπέρασαν τις δυο εκατοντάδες δεξιώθηκαν με πολύ πλούσια Κουκουβιστιανά εδέσματα (πίτες, αρνιά κ.λπ.), στο κατάστημα του Σκούφου.

Την παράσταση βέβαια έκλειψε η νεοφώτιστη που έλαβε το όνομα **Ανδρομάχη**.

— Ο **Νίκος** και η **Αθηνά Γούλα** στις 18.8.2003 στον Ιερό Ναό της Παναγίας βάπτισαν το πέμπτο από τα παιδιά τους που είναι κοριτσάκι και του έδωσαν το όνομα **Αλεξάνδρα**.

— Ο **Τάσος** και η **Ελένη Θωμαΐδου**

(το γένος Γιάννη Μαλιβίτση Χλιάρα) την Κυριακή 24 Ιουλίου 2003 βάπτισαν το πρωτότοκο κοριτσάκι τους στον Ιερό Ναό Αγ. Χαράλαμπος Ιλισίων και της έδωσαν το όνομα **Κωνσταντίνα**.

— Ο Κωστής Παπαϊωάννου και η Βάγια Κουφού στις 21 Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Νέας Περάμου (Μεγάλο Πεύκο Αττικής) βάπτισαν την κόρη τους και της έδωσαν το όνομα **Ειρήνη**.

Να ζήσουν τα νεοφώτιστα.

ΓΑΜΟΙ

— Με τα ιερά δεσμά του γάμου ενώθηκαν την Κυριακή 21 Σεπτεμβρίου στον Ιερό Ναό Αγ. Τριάδας Ν. Ηρακλείου ο **Κώστας Οριέτα** και η **Έφη Χασιακού**. Είμασαν όλοι εκεί. Χαρήκαμε το όμορφο ζευγάρι, παράλληλα όμως χαρήκαμε και την άγια οικογένεια που δημιούργησε ο αξέχαστος ιερέας μας Παναγ. Χασιακός βασισμένη στις αρχές της ελληνικής παράδοσης και τους κανόνες της εκκλησίας. Ο Θανάσης, καθηγητής πανεπιστημίου, ο Τάσος φορολογικός δικαστής και η νέα κι όμορφη νύφη, πολιτικός μηχανικός στο επάγγελμα. Τη γαμήλια τελετή παρακολούθησε από ψηλά και ο αλησμόνητος ιεράρχης ικανοποιημένος για την αγωγή που έδωσε στα παιδιά του...

— Ο **Βασίλης Καρασίδης** και η **Μαρία Λεβέντη** (κόρη της Αικ. Μπουκουβάλα) τέλεσαν τους γάμους τους στις 7/9 στο παρεκκλήσι της Αγίας Παρασκευής Παλαιοκάστρου Θεσσαλονίκης.

— Δύο νέα παιδιά, μηχανικοί και οι δυο, ο **Πάυλος Τζιώρας** και η **Ελένη**

Τάκη Μαλεβίτση έδωσαν όρκο αιώνιας πίστης στην εκκλησία της Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης. Πλήθος εκλεκτών προσκεκλημένων παρευρέθηκαν στην τέλεση του μυστηρίου. Κεφάλτη η γαμήλια δεξίωση που ακολούθησε σε ανθοστόλιστη αίθουσα του ξενοδοχείου Χανδρή.

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΜΑΡΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
(1927-2003)

Απεβίωσε στις 17.5.2003 και ενταφιάστηκε στο χωριό η Μαρία Αποστολοπούλου. Η αξέχαστη Μαρία είχε γεννηθεί και είχε ζήσει στο χωριό (κόρη του μπάμπα Γιάννη Μπουκουβάλα). Νέα είχε παντρευτεί τον Κανιανίτη Γιώργο Αποστολόπουλο, από τους καλούς τεχνίτες κατασκευής

πέτρινων κυρίως σπιτιών της εποχής του, που σήμερα είναι πέτρινα μνηνεία στο χωριό μας. Από το γάμο της απέκτησε δύο παιδιά, τη Γιώτα Ματθαίου και το σημερινό μας Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου Γιάννη Αποστολόπουλο. Υπήρξε τέλεια νοικοκυρά και από τις λίγες ευγενικές ψυχές του χωριού μας. Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής στις 22.6.29003.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΚΑΒΑΛΙΝΗΣ
(1916-2003)

Στις 4/8 απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη όπου και ενταφιάστηκε σ' αυτή. Ο αξέχαστος Γιάννης είχε έλθει ως σόγαμπρος στο χωριό μας και παντρεύτηκε την Παναγ. Δημοπούλου με την οποία απέκτησε τέσσερα παιδιά (τα δυο σταδιοδρομούν επαγγελματικά στην Αθήνα και τα δύο στη Θεσσαλονίκη).

Ο αποβιώσας από ερασιτέχνης βιολιστής εξελίχθηκε σε ταλαντούχο επαγγελματία βιολιστή και σε όλες τις διασκεδάσεις έπαιξε πρωτεύοντα ρόλο στην εκτέλεση μουσικών και μάλιστα δημοτικών τραγουδιών.

ΚΩΝ/ΝΑ ΓΙΑΝΝΗ ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑ
(1920-2003)

Κων/να Γιάννη Μπουκουβάλα το γένος Μαλιβίτση.

Απεβίωσε την 31.8.2003 και ενταφιάστηκε στη Θεσσαλονίκη σε ηλικία 83 ετών. Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το 1920. Το 1945 κατά την ανώμαλη περίοδο του εμφυλίου μετέβη στην Θεσσαλονίκη, όπου παντρεύεται το Γιάννη Μπουκουβάλα, απέκτησαν δυο παιδιά και πέντε εγγόνια. Ο πρόωρος θάνατος του γιού της Δήμου την πλήγωσε βαριά και δεν το άντεξε.

Η Κωνσταντία υπήρξε υποδειγματική σύζυγος και ακούραστος συνεργάτης του Γιάννη Μπουκουβάλα σε όλη της τη ζωή. Ήταν ως άνθρωπος ξεχωριστός, καλοσυνάτη, υπομονετική, γοητευτική και γλυκιά στη μορφή και την ψυχή γιαυτό λατρεύτηκε όσο λίγες γυναίκες από την οικογένειά της και ιδιαίτερα από τα εγγονάκια της.

Ήταν το τέταρτο παιδί του Δήμου και της Ζωής Μαλιβίτση (Καρατσόλαινας) θα την θυμόμαστε για πάντα. Αιώνια της η μνήμη.

Το 40ήμερο μνημόσυνο έγινε στη Θεσσαλονίκη στις 5.10.2003.

Λάμπρος Αχλαδάς

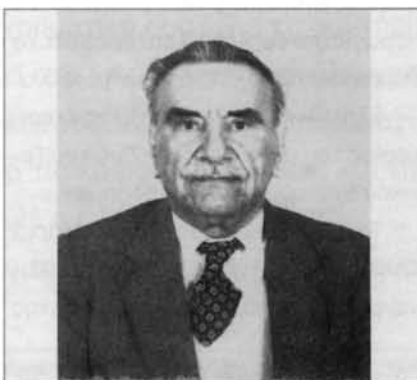
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΧΑΣΙΑΚΟΥ-ΚΡΕΤΣΗ
(1917-2003)

Σε ηλικία 86 ετών χάσαμε τη Σταυρούλα Χασιακού Κρέτση που ήταν μια από τα οκτώ παιδιά του παπα-Γιάννη Χασιακού. Είχε γεννηθεί στο χωριό και για την εποχή της ξεχώριζε (όπως και ο αδελφός της δάσκαλος

Νίκος) για τη λεπτότητα στην εμφάνιση, τους τρόπους και το ντύσιμό της.

Είχε παντρευτεί τον αστυνομικό Κρέτση με τον οποίο απέκτησε δύο παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΙΚ. ΚΟΛΛΙΑΣ
(ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΣ) (1925 - 2003)

Την παραμονή του εορτασμού της Μεγαλόχαρης (14.8.2003) απεβίωσε ένας από τους πιο αγαπητούς χωριανούς μας που ζούσε τον περισσότερο χρόνο στο χωριό και πρόσφερε αφιλοκερδώς τη βοήθειά του σε όσους είχαν ανάγκη. Έψελνε μέχρι τελευταία στιγμή στην εκκλησία, φρόντιζε τα κτήματά του και μας θύμιζε το χρέος μας να γυρίσουμε και ν' αγαπάμε το χωριό μας. Γενικά η προσφορά του τόσο στην κοινωνική όσο και στη θρησκευτική ζωή του χωριού μας ήταν μεγάλη.

Η κηδεία του έγινε στο χωριό. Με συγκινητικά λόγια τον αποχαιρέτισε ο παπαΧαράλαμπος Κουτρούμπας ενώ ο πρώην πρόεδρος του Συνδέσμου μας, Κων. Τούμπας που αναφέρθηκε στη ζωή και τη δράση του με τα ακόλουθα λόγια:

«Γεννήθηκε στην Καλοσκοπή το έτος 1925.

Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο της Καλοσκοπής και στη συνέχεια το οκτατάξιο Γυμνάσιο Λαμίας και Αμφί-

κλειας. Το έτος 1925 σε ηλικία μόλις 18 χρονών διορίστηκε Σταθμάρχης των ΣΕΚ στο Μπράλο.

Το έτος 1944 έμεινε ορφανός από πατέρα, ύστερα από την τραγική εκτέλεση από τους γερμανούς που υπέστη ο λόχος του Καλλία στην Αγία Τριάδα της Καλοσκοπής στον οποίο συμμετείχε ως μαχητής. Ο εκπλιπών ήταν ο άνθρωπος που μπόρεσε να περιγράψει με κάθε λεπτομέρεια το συμβάν, ύστερα από επίπονη έρευνα.

Εξάντλησε την ιεραρχία της υπηρεσίας του μέχρι και το βαθμό του Γενικού Επιθεωρητή Σιδηροδρόμων.

Το 1958 παντρεύτηκε την Μαρία Κοκορέ και απέκτησε μια σωστή οικογένεια με παιδιά και εγγόνια. Ψάλλης

αυτοδίδακτος από χρόνια και ιδιαίτερα του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής έως και προ πενήνθμερου. Τόση ήταν η αγάπη του εκλιπόντος για την συνδρομή και βοήθεια και του εφημερίου μαζί, ώστε πριν να κτυπήσει η καμπάνα ήταν στο στασίδι του, που σήμερα είναι κενό. Αξέχαστε φίλε Δημήτρη,

Είχες τα ψυχικά και πνευματικά χαρίσματα ενός ανώτερου ανθρώπου, που τα έδιδε απλόχερα στους συνανθρώπους του. Ήσουν ένας πραγματικός Ρουμελιώτης με τόλμη και λεβεντιά, σαν Κουκουβιστιανός δε βοήθησες για την επαγγελματική αποκατάσταση των νέων του χωριού μας και της περιοχής.

Όσον αφορά δε την συνδρομή

που παρείχες στους χωριανούς μας, με την συνταξιοδότησή σου μέχρι και προχθές, θέλω να πιστεύω ότι όλοι οι συμπολίτες μας θα σε κατευδώνουν με τις καλύτερες ευχές και θα παρακαλούν τον παντοδύναμο Θεό να σε τάξει στην χώρα των καλών και δικαίων ανθρώπων, γιατί το άξιζες.

Το χώμα της Κουκουβιστιανής γης που θα σε πάρει κοντά της να είναι ελαφρύ και σε διαβεβαιώ ότι θα σε θυμόμαστε με αγάπη και σεβασμό».

Μνημόσυνο 40 ημερών για την ανάπαυση της ψυχής του έγινε στο χωριό στις 21/9 με παρουσία πλήθους κόσμου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Προς την Εφημερίδα «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Κύριε Διευθυντά,

Στην Αγία Τριάδα βρώμα και δυσοδία. Βρεθήκαμε 30.8.2003 ώρα 11 π.μ. πρόβατα να σταυλίζουν δέκα μέτρα από την εκκλησία δίπλα στον καμμένο Πλάτανο βρώμα και δυσοδία. Σκουπίδια γεμάτο, σκορπισμένα εδώ και εκεί και το περίεργο ένας κάδος του Δήμου Γραβιάς αποκομιδής σκουπιδιών να περιμένει. Καλά, δεν υπάρχει κανείς υπεύθυνος. Ντροπή. Αίσχος. Σηκωθήκαμε και φύγαμε. Ευχαριστώ

Γ. Γεωργίου

Βύρωνος 13, Αργυρούπολη, Αθήνα

Εισφορές για την εκκλησία μέσω του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου:

Σούλα Βασιλοπούλου - Μαλεβίτση στη μνήμη

των γονέων της και του αδελφού της Χρήστου 50

Αφροδίτη Μώρη στη μνήμη του Δημητρίου Κόλλια 50

Αφροδίτη και Νικόλαος Μώρης 50

Γεώργιος Πριόβολος 50

Αθαν. Σεραφιμοπούλου στη μνήμη του αδελφού της

Δημ. Κόλλια 50

Αμερική 1925. Ο Κων/νος Αντωνίου και ο Ευθύμιος Χαμηλός μετανάστες στην Αμερική σε αναμνηστική φωτογραφία. Τη φωτογραφία μας έστειλε η κόρη του Ευθ. Χαμηλού, Ευσταθία Βοξαλίδου.

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΘΟΥΝ

Το εκκλησιαστικό μας Συμβούλιο (δια του ιερέως) και το τοπικό (δια του προέδρου του) με προσωπικές παρουσίες αλλά και με έγγραφά τους παρακαλούν:

Α) Τη Νομαρχία: α) Να διαθέσει εκσκαπτικό μηχάνημα για τη διάνοιξη οδού προσπέλασης προς τη θέση Τράκα προκειμένου να συγκεντρώσουν το νερό της ύδρευσης της πηγής Τρακα για την ικανοποίηση αναγκών ύδρευσης του χωριού μας και β) το ίδιο μηχάνημα να κάνει διαπλάτυνση της οδού προς Αγιαννάκη για την αξιοποίηση της περιοχής.

Β) Το Δασαρχείο: Να μεριμνήσει εγκρίνοντας το απαιτούμενο χρηματικό ποσό για τη συντήρηση και την βελτίωση των εγκαταστάσεων που έχουν κατασκευάσει στο χώρο των προαυλίων των Ιερών Ναών Αγίας Τριάδος Καλοσκοπής και Αγίας Ελένης Κεφαλοβρύσου, (κιόσκια, καθίσματα, τραπέζια κ.λπ.) γιατί κινδυνεύουν να καταστραφούν τελείως από τις καιρικές συνθήκες και την πολύχρονη χρήση, ενώ είναι απαραίτητα για τους χώρους που έγινε η εγκατάστασή τους.

Μαζί με τον ιερέα μας και τον πρόεδρό μας υψώνουμε και εμείς τη φωνή μας και παρακαλούμε για την ικανοποίηση των παραπάνω αιτημάτων.

ΘΕΑ ΜΕ ΣΠΙΤΙΚΟΥΣ ΜΕΖΕΔΕΣ

Ο Κώστας Παντελάκης εγγονός της Γιαννούλας Κωτσάκη Θεοχάρη, από τα μέσα Ιουλίου λειτουργεί στο χωριό μια νέα επιχείρηση που της έδωσε την επωνυμία **ΚΙΒΩΤΟΣ** και στεγάζεται στο επάνω μέρος του χωριού πίσω από τον ξενώνα, με ορίζοντα την κοιλάδα του Βοιωτικού Κηφισού.

Η επιχείρηση λειτουργεί ως ταβέρνα παρασκευής κάθε είδους φαγητού με εκλεκτή μάλιστα κουζίνα καθώς και ως καφετέρια προσιτή στη νεολαία.

Το ευχάριστο είναι ότι η **ΚΙΒΩΤΟΣ** θα είναι ανοιχτή και κατά τη διάρκεια του χειμώνα και θα προσφέρει πλούσια χωριάτικη κουζίνα με προϊόντα του τόπου μας φασόλια, πίτες κ.λπ. μαγειρεμένα με τις κουκουβιστιανές συνήθειες.

Οι χωριανοί μας επισκέπτονται συχνά το νέο στέκι, μένουν ευχαριστημένοι από την περιποίηση και το καλό φαγητό και όλοι μαζί ευχόμαστε καλές δουλειές στον αγαπημένο μας Κώστα.

Πληροφορίες - παραγγελίες στο τηλέφωνο
22650 61096.

Η Αγγελική Παπαδάκη και η Μαρία Σίμου πλένουν τα σκουτιά ελλείψει πλυντηρίου, στα κρύα νερά της Ποτίμης (πριν την ανακαίνιση). Στέκονται στα δεξιά της καλοπελεκημένης βρύσης, όπως λέει και το δημοτικό τραγούδι «**δεξιά μεριά είν' η πλύστρα της κι αριστερά η χωρίστρα της**».

Η φωτογραφία είναι από το αρχείο της Γεωργίας Παπαδάκη.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΜΑΣ

Στις 24/8 η Ομοσπονδία Συλλόγων Παρνασσίδας πραγματοποίησε το 10ο Συνέδριό της με θέμα: «Η Σημερινή Αναπτυξιακή Πορεία της Παρνασσίδας του Ιστορικού Μεγαλείου του Πολιτισμού και του Φυσικού Κάλλους». Με βάση τα στοιχεία που παρουσίασαν οι εισηγητές και τις συζητήσεις που διεξήχθησαν οι Σύεδροι εξέδωσαν κείμενο με το οποίο προτείνουν την πραγματοποίηση διαφόρων επενδύσεων μεταξύ των οποίων:

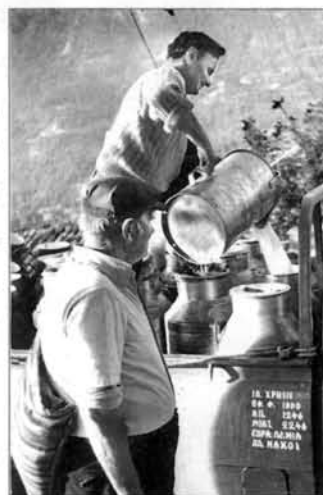
- Την κατασκευή Βιοτεχνικής - Βιομηχανικής ζώνης στον άνω ρου του Βοιωτικού Κηφισού.
- Την ανακατασκευή της επαρχιακής οδού Λιδορικού - Κοιλιάδας Μόρνου - Βρύζες - Θερμοπύλες.
- Την Ανακατασκευή της Εθνικής Οδού Γραβιάς - Άμφισσας.
- Την οδική σύνδεση Άμφισσας και Δελφών με το χιονοδρομικό κέντρο Παρνασσού.

- Τον αναδασμό της γεωργικής γης, την κατασκευή αρδευτικών φραγμάτων και δασικών, αγροτικών και κτηνοτροφικών οδών για την εξυπηρέτηση των παραγωγικών αναπτυξιακών δραστηριοτήτων.
- Την ίδρυση Κέντρου Υγείας και Υποκ/των Τραπεζών στην Ανατολική Παρνασσίδα για την εξυπηρέτηση των κατοίκων των Δήμων Καλλιέων - Γραβιάς - Παρνασσού.
- Απαγόρευση των επιφανειακών μεταλλευτικών εξορύξεων που καταστρέφουν το φυσικό περιβάλλον.

Ευχόμαστε οι προτάσεις του Συνεδρίου να φτάσουν στα αυτιά των αρμοδίων και να φροντίσουν για την υλοποίησή τους.

Αριστερά επάνω: Απεικονίζεται ο Γιάννης Τούμπας (Κωστάκος) από τους τελευταίους που διατήρησαν έναν αριθμό αιγοπροβάτων σε χώρο που είχε διαμορφώσει στρούγκα κάτω από την Παναγία. Επίσης κάτω αριστερά είναι η Μαρία Τούμπα, σύντροφος και συνοδοιπόρος στη ζωή του Γιάννη. Εδώ τη βλέπουμε να φροντίζει το μικρό τους κοπάδι. Δεξιά βλέπουμε τον Δρεμισιώτη Νάκο, έμπορο γαλακτοκομικών να συγκεντρώνει το γάλα του κοπαδιού με τον παραδοσιακό τρόπο. Αυτά βέβαια γίνονταν μέχρι τη δεκαετία του 1980.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	€		€
267 Κωστούρου Μαρία στη μνήμη της αδελφής της		291 Παπαριστείδη Λευκαδίτη Χριστίνα	10
Αργύρων Κοτσαρίδα - Χριστοδούλου	10	292 Καραμανώλη Λευκαδίτη Λένα	10
268 Χριστοδούλου Τάκης Γ. στη μνήμη της		293 Καρυωτάκης Μιχάλης	20
αδελφής του Αργύρων Κοτσαρίδα	15	294 Πριόβολος Αριστείδης του Λουκά για	
269 Κωστούρος Δημήτριος (Λαμία)	20	το Πολιτιστικό Κέντρο Καλοσκοπής	50
270 Τομαράς Ταξιάρχης στη μνήμη Ι. Γκαβαλίνη	50	295 Αδάμ Ελένη (Λιβαδιά)	15
271 Σκουρτιά Ασημίνα (Θεσ/νίκη)	20	296 Χαμηλού Μαρίνα στη μνήμη Δημ. Κόλια	20
272 Τσίγα Παρασκευή	10	297 Φέξη Ευθυμία στη μνήμη του συζύγου της	20
273 Καλατζή Ελένη	10	298 Κομνάκος Δημήτριος	20
274 Φερμάνογλου Μάρθα Ν.	20	299 Αργυρομεταλλευμάτων & Βαρυτίνης Α.Ε.	
275 Μαλιβίτση Ελένη Αθ. (Θεσ/νίκη) στη μνήμη του		οικονομική ενίσχυση για την ανακαίνιση	
συζύγου της και της αδελφής της Βικτωρίας	15	του Πολιτιστικού Κέντρου	3.000
277 Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας «ο Άγιος Γεώργιος»		<i>Στη μνήμη της Κων/νας Μπουκουβάλα και του γιού της Δήμου προσέφεραν:*</i>	
συμμετοχή στις εργασίες ανακαίνισης		300 Μπουκουβάλας Ιωάννης (Θεσ/νίκη)*	50
του Πολιτιστικού Κέντρου	500	301 Οικ. Μπουκουβάλα-Λεβέντη Καίτη (Θεσ/νίκη)*	50
278 Βοξαλίδη Παναγιώτης & Ευσταθία στη μνήμη		302 Οικ. Μπουκουβάλα Νίκη (Θεσ/νίκη)*	50
Κόλια Δημητρίου	20	303 Απόστολος & Γεωργία Μπουκουβάλα*	50
279 Δανιήλ Ευάγγελος του Γεωργίου στη μνήμη		304 Φίκα Ελένη (Θεσ/νίκη)*	50
του πατέρα του	30	305 Μήτσης Ιωάννης	50
280 Δανιήλ Δήμητρα στη μνήμη του συζύγου της		306 Παντελίδου Γεωργία στη μνήμη του συζύγου της	
Γεωργίου	30	Παναγιώτη	20
281 Παπαγεωργίου Δημήτριος για τα περιβαλλοντικά		307 Βασιλοπούλου - Μαλιβίτση Σούλα στη μνήμη	
μαθήματα	20	των γονέων της και του αδελφού της Χρήστου	50
282 Βασιλείου Δήμητρα	15	308 Τράμπαλη Αθηνά	20
283 Βλάχος Απόστολος Ηλ.	50	309 Χριστοπούλου-Μπουκουβάλα Χρυσούλα	20
284 Αλεξίου Βάγια στη μνήμη του συζύγου της		310 Χριστοπούλου Σταυρούλα	20
& των αδελφών της	20	311 Φερμάνογλου Γιώργος	20
285 Δανιήλ Μαρία του Ασημ. (Λαμία)	20	312 Χασιακού Φρόσω του Γρ. στη μνήμη	
286 Βλαχοπούλου - Δανιήλ Ευθυμία	10	της κουινιάδας της Σταυρούλας Κρέτση Χασιακού	100
287 Δανιήλ Βασιλική (Καλοσκοπή)	6	313 Νάση Χασιακού του Νικ. στη μνήμη της κουινιάδας	
288 Παπανικολάου Χρυσούλα στη μνήμη του συζύγου		της Σταυρούλας Κρέτση Χασιακού	100
της Θεοχάρη	25	314 Τομαρά Κωνσταντία του Γ. (Θεσσαλονίκη)	20
289 Κυρίτσης Δημήτριος Π. (Βόλος) στη μνήμη		315 Ανδρουτσόπουλος Παναγιώτης (Θεσ/νίκη)	20
Κόλια Δημητρίου	20	316 Αντωνίου Μαρία εις μνήμην του συζύγου της	
290 Οικογ. Μπουρτσάλα Κώστα καί Ελπινίκη		Δημητρίου	15
στη μνήμη του Δημητρίου Κόλια	50		

Διόρθωση:

Στο τεύχος 126 γράφτηκε από παραδρομή ότι ο μηχανικός Γιάννης Ραπτόπουλος προσέφερε 10 ευρώ ενώ διαπιστώθηκε ότι είχε προσφέρει 50 ευρώ. Συγγνώμη Γιάννη.

ΜΝΗΜΗ ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Αβρός, βαθύς, μεστός ὁ στοχασμός σου,
μέ σύνεση εἰπωμένος καί μ' Εὐθύνη.
Τοῦ Παρακλήτου ἡ αὔρα στό πλευρό σου
γέμιζε τῶν καιρῶν τήν ἀδειοσύνη.

Σκληρός, βαρύς γιά μᾶς ὁ θάνατός σου
κι ἀνείπωτη, πικρή, βαρειά ἡ ὁδύνη.
Ποιός θά γεμίσει τώρα τό κενό σου

Ἀκόμα, βέβαια, ὁ λόγος σου μᾶς ντύνει...

Ὁρθός, νηφάλιος, πάνω στή Σχεδία
—βαθιά στό νοῦ σου ἡ Ἄνω Πολιτεία—
δίπλα σου ἡ Μορφή τοῦ Ναζωραίου...

Μ' ἂν εἶναι ἀνείπωτος γιά μᾶς ὁ πόνος,
τοῦ λόγου σου μένει ἀνθηρός ὁ κλῶνος,
λόγου μεστοῦ καί στιβαροῦ κι ὠραίου...

Δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «ΕΥΘΥΝΗ»
τεύχος 381, Σεπτέμβρης 2003.

Μάρκος Βρατσάλης

Η εξυπηρέτηση του Δασαρχείου Ἀμφισσας.

Πολλοί χωριανοί κάθε φορά που για διάφορα θέματα καταφεύγουν στους υπαλλήλους του Δασαρχείου Ἀμφισσας, μιλούν με τα καλύτερα λόγια για την ταχεία και αποτελεσματική εξυπηρέτηση που έχουν απ' αυτούς. Οφείλουμε λοιπόν να τους ευχαριστήσουμε και να ευχηθούμε όλες οι υπηρεσίες να διευκολύνουν τους πολίτες με αυτή τη καλή διάθεση.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Στις εισφορές για την ολοκλήρωση των εργασιών του Πολιτιστικού μας Κέντρου προστέθηκε η συμμετοχή του Συλλόγου Λαμίας «Ἅγιος Γεώργιος» με το ποσό των 500 ευρώ, καθώς και της **Α.Ε. Αργυρομεταλλευμάτων & Βαρυτίνης** με το ποσό των 3000 ευρώ.

Αξίζει να αναφέρουμε την πρόθυμη προσφορά του ηλεκτρολόγου, γαμπρού του χωριού μας, **Γιάννη Καμπάνη** που εργάστηκε δωρεάν επί δύο ημέρες, και με δικά του υλικά μας έκανε τις ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις του. Είμαστε περήφανοι γιατί έχουμε τέτοιους συμπατριώτες αλλά και φίλους. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης

Στο τέλος του χρόνου (31.12.2003) λήγει η θητεία του σημερινού Δ.Σ. του Συνδέσμου και όλους μας πρέπει να μας απασχολεί η ανανέωση των μελών και η συνέχιση της πορείας του. Η Γενική Συνέλευση θα γίνει ξανά στο ξενοδοχείο Novotel στις 18.1.2004. Σημειώστε την ημερομηνία.

ΛΑΪΚΗ ΑΓΟΡΑ

Ύστερα από ενέργειες της Δημαρχείας μας από το μήνα Αυγουστο λειτουργεί στη Γραβιά κάθε Τετάρτη υπαίθρια λαϊκή αγορά (απέναντι από το άγαλμα του Ανδρούτσου). Έτσι μπορούμε να προμηθευόμαστε σε χαμηλές τιμές οπωροκηπευτικά, είδη διατροφής και ένδυσης καθώς και είδη οικιακής χρήσης.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Αθ. Ν. Μαλεβίτσας, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 52.38.158

Ηλ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 24 • ΤΗΛ. 5227552